

[Oluf Pedersen.]

ogsaa gøres effektive, saaledes at alle stilles lige og der ikke er nogen, der kan snyde sig derfra. Derimod maa man være betænkelig ved, at der skal indtræde Retsvirkninger for Sygehjælp til den, der ikke har sørget for sin Forsikring. Dette skulde nødigt virke paa den Maade, at der er flere, der kommer over paa Fattigvæsenet; det vilde derimod være rart, om det kunde virke paa den Maade, som det jo ogsaa maa være Formaalet, at der var flere, der sørgede for at holde deres Forsikring i Orden. Der kan vel heller ikke siges noget imod, at den, som har tjent godt, maa klare sig en rimelig Tid, inden han kan faa Hjælp fra det offentlige. Det kan være rimeligt, men der er her Grund til at understrege det, som jeg sagde under Behandlingen af Arbejdsløshedsloven, at naar man faar Bestemmelser om en Karenstid paa op til 45 Dage, bliver det nødvendigt, at der tegnes en Forsikring, som dækker i Karenstiden, for at man ikke skal risikere, at disse Mennesker kommer paa Fattigvæsenet; de kan jo efter de nye Bestemmelser ikke faa Hjælp uden Retsvirkninger i den Tid.

Vanskeligt har det været at udforme Reglerne efter § 307. Her afløser man det frie Skøn med fastere Regler. Jeg hører til dem, der mener, at det frie Skøn vil være godt, men at det saa selvfølgelig skulde anvendes. Det har jo været saadan, at man har haft det frie Skøn, men man har skønnet vidt forskelligt, og oven i Købet paa den Maade inden for visse Kommuner, at man helt har undladt at bruge Skønnet og simpelt hen sagt, at der er ingen, der er inde under de Virkninger, Loven foreskriver. Dette har givet en ulige Stilling, og det er det, de nye Regler skulde ændre. De nye Regler siger, at der kan ydes Hjælp i et Aar uden Retsvirkninger, at der yderligere kan ske en Udskydning af Retsvirkningerne for et Aar til, og desuden kan der tages Hensyn til Sygdom og til store Forsørgerbyrder. Jeg synes, at disse Bestemmelser er milde, men der kan selvfølgelig siges, at der kan komme en saa langvarig Arbejdsløshed, at de ikke slaar til. Men her mener jeg, at man ikke kan fortsætte, som man har gjort hidtil. Hvis Kommunalbestyrelsen har den Indstilling, at det er urigtigt, at Folk, der har været arbejdsløse i saa lang Periode, skal have Hjælp med Retsvirkninger, saa har Kommunalbestyrelsen det i sin Haand at sørge for, at vedkommende, der har gaaet ledige saa længe, faar Beskæftigelse og derved undgaar at faa Understøttelse med Retsvirkninger. Og ud fra den Tro, at dette

vil ske, vil jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Overvejelse.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Villumens: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning *vedtoges* dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tilskud i Forhold til visse Frikontingenter i de statsanerkendte Arbejdsløshedskasser.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5115; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 1633).

Sagen sattes til Forhandling.

Ejnar Kjær: Jeg kan angaaende det foreliggende Forslag sige, at vi er helt klar over, at Arbejdsløshedskasserne har Vanskeligheder at kæmpe med i Øjeblikket. Vi har været og vil stadig væk være rede til at hjælpe dem over disse, naar blot vi er sikre paa, at den Hjælp, det offentlige yder, kommer de rette, det vil sige de virkelig trængende, i Hænde; kan man faa den Garanti, bl. a. ved Gennemførelsen af de Lovforslag, som vi behandler i disse Dage, vil vi se paa Støtteforanstaltningerne, derunder den her foreslaaede, med Sympati og behandle dem med Velvilje. Jeg vil i øvrigt udtale det Ønske, at Lovforslaget henvises til Arbejdsløshedsudvalget.

Bouet: Det er en Kendsgerning, at Arbejdsløshedskasserne har mange Vanskeligheder at klare i disse Tider, og under Hensyn hertil finder vi det naturligt og rimeligt, at man gennemfører nærværende Lovforslag om, at Kontingenterne for de Medlemmer, der er i Tyskland, og ligeledes for de Medborgere, som har været anbragt i en Ungdomslejr, ikke skal fradrages ved Beregning af Tilskuddet til Kasserne. Vi finder det ogsaa naturligt og rimeligt, at det i § 2 nævnte Beløb af indtil 1,25 Mill. Kr. stilles til Raadighed for Arbejds- og Socialministeren til Fordeling mellem de